

ΕΤΟΣ 7ο

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 26

ΙΟΥΝΙΟΣ

1990

ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΚΑΛΑΡΗ 52

454 44 Ιωάννινα

ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ

◆ ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ◆

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ

Το Δολό μας υπέστη μια νέα εγκληματική επιδρομή. Χέρια θάρσαρα και κινούμενα από οικονομικά συμφέροντα κατέστρεψαν μια αιωνόβια και πελώρια καρυδιά, από τα λιγοστά στολίδια στον κάμπο του Αϊ Γιώργη.

Δόλια μπήκαν και κόψανε μια καρυδιά στο χωράφι του Κουβαρά. Πήραν το βασικό

εμπορεύσιμο τμήμα που τους ενδιέφερε - τον χονδρό κορμό - και άφησαν όπως φαίνεται και στη φωτογραφία, ριγμένα σ' όλη την έκταση του χωραφιού, τα πελώρια λείψανα του δένδρου, δίχως κανέναν υπευθύνως να ευρεθεί για το αποτρόπαιο αυτό συμβάν. Έπρεπε να έλθει ο Απρίλης με την επίσκεψη των ιδιοκτητών για να μαθευτεί το γεγονός και να καταγγελθεί.

Ο τοπικός υπεύθυνος αμέσως ενεργοποιήθηκε αλλά μέχρι σήμερα τίποτε δεν αποκα-

ποτελεσματική αστυνόμευση και να σταματήσει η ανήλεη αυτή αποψίλωση της υπαίθρου μας και να τιμωρηθούν παραδειγματικά οι κερδοσκόποι υλοτόμοι.

Και κάτι άλλο ακόμη: Ψιθυρίζεται ευρέως ότι από καιρό κόβονται δένδρα στο δάσος του Αϊ Ηλιά και την γύρω περιοχή, και φυγαδεύονται και προωθούνται τη νύχτα στο ξυλεμπόριο, σε εκτός του χωριού μας περιοχές.

Συνιστούμε στο Δασαρχείο να ερευνήσει την υπόθεση και να υποδείξει στους Δολιώτες που κόβουν ξύλα για θέρμανση τον τόπο και τα δέντρα που πρέπει να κόβονται, και τον χρόνο, με την παρουσία μάλιστα του Δασφύλακα ή των υπευθύνων οργάνων.

Διότι εάν εξακολουθήσει η ανεξέλεγκτη αυτή υλοτομία σύντομα τα δάση μας και οι κορυφές του χωριού θα μοιάζουν με κεφάλι κασιδιάρη.

Χρειάζεται επαγρύπνηση και αυστηρή αστυνόμευση από τους υπεύθυνους.

Και μια που θίξαμε αυτό το τόσο σοβαρό οικολογικό πρόβλημα, ας μη παραλείψουμε να προσθέσουμε ότι το Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού μας σε συνεργασία με τις γύρω κοινότητες θα πρέπει να βρουν κάποιο τρόπο περισυλλογής των σκουπιδιών. Το χωριό έτσι που πάμε δεν θ' αργήσει να μετατραπεί σ' έναν απέραντο σκουπιδότοπο!

Δεν απομένει παρά να ληφθούν αυστηρά μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος πριν ή θα είναι πια αργά.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΣΤΗΝ

ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

ανοιχτό για να ανταμώ-
νουν οι χωριανοί τα θρά-
δια.

★

Η ΓΙΟΡΤΗ
ΤΗΣ
ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Φέτος τη γιορτή της
Πρωτομαγιάς αρκετοί Δο-
λιώτες την γιόρτασαν στις
Αθορίες.

Στην αγνή και καταπρά-
σινη φύση με συντροφιά
τα κελαϊδήματα των που-
λιών οι χωριανοί μας πέ-
ρασαν μια ευχάριστη μέ-
ρα. Έψησαν αρνιά, έφα-
γαν πίτες και φρέσκο τυρί.

Ελπίζουμε του χρόνου
να συγκεντρωθούν περισ-
σότεροι. Μια και όλοι μας
κάπου πηγαίνουμε αυτή τη
μέρα, γιατί να μην αντα-
μώνουμε στο χωριό.

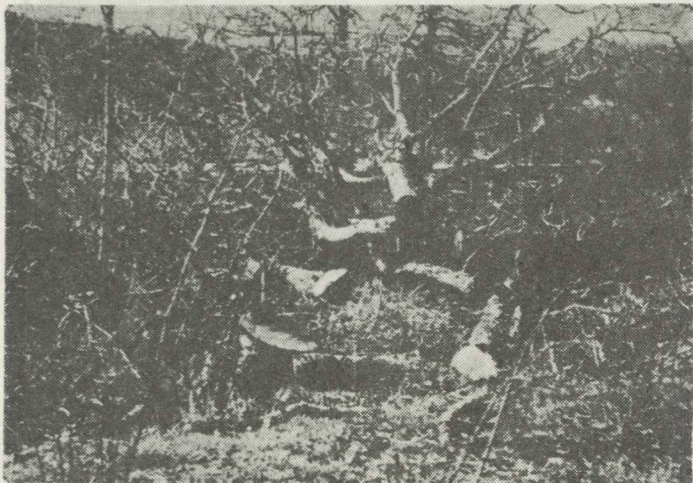
★

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Αν και εργάσιμη μέ-
ρα έτυχε κι εφέτος το
πανηγύρι μας, εντούτοις
το έθιμο έγινε όπως κά-
θε χρόνο. Νωρίς το
πρωί αρκετοί πιστοί μα-
ζί με τον παπα - Βασίλη
ανηφόρισαν για να προ-
σκυνήσουν στη χάρη του
Αγίου μας.

Μαγευτικό το ανοι-
ξιάτικο θέαμα ανηφορί-
ζοντας, σε αναγκάζει
πολλές φορές να σταμα-
τάς και να αγναντεύεις,
να απολαμβάνεις τη φύ-
ση και να ξεχνάς την
κούραση της ανηφόρας.
Το περιβάλλον και ο μι-
κρός χώρος του ξωκ-
κλησιού σε κάνουν να
νοιώθεις ότι πλησιάζεις
το Θεό. Στην επιστρο-
φή όλοι μαζί, μια ομάδα,
με χάχανα και πειράγ-
ματα ανταμώσανε στον
Φούκη τους χωριανούς
και τα όργανα που τους
περίμεναν.

Ευχές και φιλά για
τη γιορτή και για τους
εργαζόμενους ρακί και
μεζέδες. Η φωνή του
κλαρίνου το απόγευμα
συνκέντρωσε όλους τους
χωριανούς και πολλούς
επισκέπτες, κάτω από
την ανθισμένη καστα-
νιά σε τρικούδετο γλέν-
τι που κράτησε μέχρι τα
ξημερώματα.

Η αιωνόβια καρυδιά στον κάμπο του Αϊ Γιώργη.
Ιδού τι απέμεινε.

λύφθηκε. Ο δράστης παραμένει άγνωστος,
ασύλληπτος και ΑΤΙΜΩΡΗΤΟΣ.

Ευχή μας είναι να κινητοποιηθεί η Αγρο-
φυλακή και οι ανώτεροι υπεύθυνοι φορείς του
τόπου και να δοθούν αυστηρές εντολές για α-

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Του ΔΗΜ. ΠΟΤΣΗ

Και μόνον η λέξη τρομάζει και παγώνει
τον άνθρωπο. Ο τρόμος έχει κάτι το φοβερό,
σε ξαφνιάζει, φέρνει τους ανθρώπους σε από-
γνωση και δημιουργεί πανικό, ανάλογα θέ-
βαια με το μέγεθός του.

Παλιότερα δεν υπήρχαν τέτοιες τρομο-
κρατικές επιθέσεις ή μπορώ να πω ότι σπάνι-
ζαν. Και εάν γινότουσαν, έπαιρναν θέση
σημαντικού γεγονότος, που ανάλογα εσχο-
λιάζετο και αμέσως ετιμωρείτο ΠΑΡΑΔΕΙΓ-
ΜΑΤΙΚΑ. Δυστυχώς σήμερα οι τρομοκρατι-
κές αυτές καταστάσεις και σε μεγάλη ποικι-
λία μορφών θίας, έγιναν ρουτίνα ή μάλλον
σαν μια επιδημία στη χώρα μας.

Και γράφουν οι εφημερίδες:
«Μια γυναίκα πανικόβλητη από την επί-
θεση δύο νεαρών προσπαθεί να κρατήσει την
τσάντα της με τα λεφτά. Όμως τη ρίχνουν
κάτω, τη σέρνουν πληγωμένη και της παίρ-
νουν τα χρήματα και εξαφανίζονται».

«Την ίδια ώρα σ' άλλο μέρος, δεμένο γε-
ρά σε δυο καρέκλες το ηλικιωμένο ζευγάρι
παρακολουθεί τους δυο μασκοφόρους να ση-
κώνουν ό,τι βρίσκουν μέσα στο σπίτι τους, ό,τι
δηλαδή με κόπο και αγώνα πολλών ετών εί-
χαν δημιουργήσει».

Και συνεχίζει η ίδια εφημερίδα:

«Μέσα σ' ένα αεροπλάνο, ολόκληρο το
πλήρωμά του πανικόβλητο με κομμένη την
ανάσα περιμένει με το βλέμμα στραμμένο στο
χέρι του τρομοκράτη που κρατά αυτόματο ό-
πλο. Θα πατήσει τη σκανδάλη; Θα αφανι-
στούν εν ριπή οφθαλμού τόσες ψυχές χωρίς
λόγο; Θάρθει κάποια βοήθεια; Θα σωθούν;
Και ο φόβος φτάνει πλέον στο αποκορύφω-
μα με τον πρώτο νεκρό».

Όλα αυτά και πολλά άλλα παρόμοια
φαινόμενα τρόμου, εμφανίζονται καθημερι-
νά στη χώρα μας, σε μια κοινωνία του 20ού
αιώνα με πολιτισμένους ανθρώπους, με πρό-
δο, με εργατικότητα, με επιτεύγματα τερά-
στια και τέλος με πολιτισμό ελεύθερο και δη-
μοκρατικό. Και διερωτάται κανείς: Πώς γί-
νεται; Πώς είναι δυνατόν μέσα σ' αυτόν τον
τίμιο, εργατικό, φιλειρηνικό κόσμο, όπου όλα
κινούνται και στρέφονται με θαυμαστό ρυθ-
μό πρόδου και ανάπτυξης, τι θέση έχει η τρο-
μοκρατία;

Μοιάζει η τρομοκρατία, σε μας τους Έλ-
ληνες σαν ένα ξένο σώμα, που ήρθε ξαφνικά
ανάμεσά μας, όπως η αγριάδα που φυτρώνει
ανάμεσα στα στάχυα, και δεν τ' αφήνει να
μεγαλώσουν και να καρπίσουν.

Εδώ θα σας εκφράσω τη γνώμη μου, και
όποιος έχει διαφορετική άποψη για το ανωτέ-
ρω θέμα, ας μου απαντήσει διά μέσου της ε-
φημερίδας μας τα «Δολιωτικά».

Γέμισε η πατρίδα μας εδώ και μερικά
χρόνια με παντός τύπου φυλές απ' όλον τον
κόσμο. Έγινε η χώρα μας μια νέα Βαβυλώ-
να που καθημερινά φθίρεται, ηθικά και οι-
κονομικά και σιγά - σιγά μας κατατρώει πα-
ράκαιρα όλους μας και περισσότερο τις νέες
γενιές.

Διεθνείς μαφιόζοι, γασσιέμποροι και κά-
θε λογής τυχοδιώκτες, λωποδύτες, σωματέμ-
ποροι και στυγεροί δολοφόνοι κυκλοφορούν
παντού. Όποιος μορφής εγκλήμα και να κά-
νουν, μέγουν άπιαστοι και ατιμώρητοι. Και
μερικούς που συλλαμβάνουν οι νόμοι μας τους
χαϊδεύουν, ενώ έπρεπε να τους τιμωρούν πα-
ραδειγματικά.

Πρέπει σαν λαός και σαν έθνος, να τινά-
ξουμε από πάνω μας αυτόν τον καρκίνο που
λέγεται τρομοκρατία, όσο το δυνατόν γρη-
γορότερα, με κάθε τρόπο και θυσία, αλλά με
τη συμμετοχή όλων μας, κράτους, εκκλησίας,
φορέων και λαού, για να δούμε την πατρίδα
μας ελεύθερη, όμορφη και μεγαλόπρεπη να
προοδεύει πάντα για τον ίδιο τον άνθρωπο
που είναι κατ' εικόνα Θεού.

ΑΓΟΡΑ
ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Το αμπέλι και το χωρά-
φι του Παπαδόπουλου στο
Τσαίρι αγόρασε ο Χριστό-
φορος Κωσταράς με πρό-
γραμμα να χτίσει σπίτι.
Ήδη άρχισε την περι-
φραξη και διαμόρφωση του
χώρου.

Του ευχόμαστε καλορίζι-
κο και να ακολουθήσουν
και άλλοι το παράδειγμά
του, για να ζωντανέψει λί-
γο το χωριό μας.

★

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ
ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ

Πρώτος, όπως κάθε
χρόνο στις αρχές της
άνοιξης κατέφθασε στο
χωριό με τη γυναίκα
του ο Παντελή Παπ-
πάζ. Ακολούθησαν ο
Φώτης Στράτος, ο Κώ-
στας Διοντόπουλος και
ο Δευτέρης Μούστος με
τις γυναίκες τους. Σε-
κίνησαν τις προετοιμα-
σίες των κήπων, αν και
ο καιρός δεν βοήθησε
όσο έπρεπε και την περι-
ποίηση των δένδρων
τους. Φέτος με τον α-
ναμενόμενο καύσωνα πι-
στεύω να έρθουν πολλοί
χωριανοί. Ευτυχώς ο
Κωσταράς συνήλθε από
την αρρώστια του και
το καφενείο βρίσκεται

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Το Δολό θέλει να παρουσιάσει και πάλι την πλατιά του παράδοση σαν πρωτάρης στο Πωγώνι, στη Μορφωτική, Καλλιτεχνική, Δημιουργική και κοινοτική δραστηριότητα.

Ο Σύλλογός μας καλεί όλους τους συγχωριανούς, φίλους, αδελφικά σωματεία και άλλους φορείς να μας στείλουν προτάσεις, ιδέες, γνώμες και συμμετοχή για ομιλίες, διαλέξεις, εορτές, εκδηλώσεις, επετείους κ.λπ. που σκοπούμε να οργανώσουμε το επόμενο καλοκαίρι (1991).

Θα στηριχθούμε στη συνεργασία όλων σας και προπαντός στα αδελφά πωγωνήσια σωματεία και διαφόρους φορείς.

Όλοι όσοι ενδιαφέρονται και θέλουν να ενισχύσουν την προσπάθειά μας για μια καλύτερη προβολή της επαρχίας μας, να συμμετέχουν, να προβάλλουν και να παρουσιάσουν οτιδήποτε κοινωνικό και εκπαιδευτικό όπως:

Διαλέξεις, παραδοσιακή μουσική και χορωδίες, θυζαντινή μουσική, επιμορφωτικά για την ύπαιθρο θέματα, κοινωνικούς προβληματισμούς, θέματα υγείας και περιβάλλοντος, σχετικά με την ανάπτυξη της κτηνοτροφίας και γεωργίας γενικότερα, προστάσια δασών, δενδροκομική και κηπουρική, κινηματογραφικές και καλλιτεχνικές παραστάσεις κ.τ.λ.

Παρακαλούνται οι ενδιαφερόμενοι να μας ενημερώσουν εγκαίρως για την κατάρτιση του προγράμματός μας.

Εφέτος και για πρώτη φορά στην επαρχία μας τον μήνα Αύγουστο στην πλατεία του Δημοτικού Σχολείου του Δολού θα παρουσιασθούν σε θερινές ημερίδες ενδιαφέρουσες Οπτικοακουστικές διαλέξεις, με προβολή εγχρώμων διαφανιών με ενδιαφέροντα θέματα όπως:

— Η Ιστορία και τα θυζαντινά μνημεία της Κωνσταντινούπολης.

— Μια ιστορική αναδρομή στη δεύτερη πρωτεύουσα του Βυζαντίου, τη Νίκαια της Βιθυνίας.

— Περιήγηση στα παράλια του Βοσπόρου.

— Μια ξεχασμένη ελληνική πόλη στα παράλια της Μικρασίας στη Μαύρη Θάλασσα την Αμάστρα.

— Η άλλοτε ελληνοκατοικημένη Προύσα.

— Ένας αρχαιολογικός περίπατος στην Παμφυλία και τις αρχαίες πόλεις Πέργη και Σίδη.

— Ένα ταξίδι στην πρωτεύουσα της Αναγέννησης Φλωρεντία και τους καλλιτεχνικούς της θησαυρούς.

— Η μισοθυσμένη Βενετία και ο Ναός του Αγίου Μάρκου.

— Η αιώνια πόλη Ρώμη και τα ιστορικά της λείψανα κ.ά.

Το πρόγραμμα θα αναρτηθεί εν καιρώ σε κοινοτικό χώρο και στα γειτονικά χωριά.

Περιμένουμε την ανταπόκρισή σας.

Ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος Δολού Ιωαννίνων

Εκκλησίες του Πωγωνίου

★ **ΚΑΤΩ ΜΕΡΟ-ΠΗ: Μονή Τιμίου Προδρόμου.** Κτίστηκε το 6122 — 1122 όπως μαρτυρούν τα γραμμάτια πάνω από τη θύρα της εισόδου. Άγιοι Ανάγνυροι: 6094 — 1094.

Του ΕΛ. ΚΟΥΒΑΡΑ

Άγ. Αθανάσιος: 6093 — 1093. Το δε χωριό το 1932 είχε 109 οικογένειες και 498 κατοίκους.

★ **ΠΑΛΑΙΟΥΡ-ΓΟΣ:** Κοίμηση της Θεοτόκου. Κτίστηκε το 1835 με την συνδρομή του Κ. Βασιλειάδου. Έχει ορθογώνιο σχήμα με πολλούς ημισφαιρικούς θόλους σε μεταρρυθμισμένο βυζαντινό ρυθμό. ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΑ: Άγ. Γεώργιος - Άγ. Αθανάσιος - Άγ. Νικόλαος - Γεν. Θεοτόκου - Προφ. Ηλίας, όλα νεότερα.

★ **ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ:** Άγ. Νικόλαος. Κτίστηκε το 1905. Οι θόλοι του στηρίζονται σε διπλή σειρά κολόνων. Κτίστηκε στα λείψανα προϋπάρχοντος ναού. Στην παλαιά ονομασία του χωριού «Καξίδ» δόθηκε η ονομασία η νέα «Άγιος Κόσμος» προς εξευμενισμό του Αγίου, διότι δεν τον εδέχθη το χωριό την εποχή εκείνη.

★ **ΜΟΝΗ ΜΑΚΡΥ-ΔΕΕΗ:** Στον κόλλο της Δάβδανης. Κτίσμα των αδελφών Μακρυνέ-ξου του 11ου αιώνα, βρίσκεται σε απόκρημνο μέρος.

Είχε αρκετά κελιά και η αυλή του πυκνοκατοικημένη. Έχει θαυμάσια διακοσμημένους θρόνους, στασίδια και αναλόγια.

★ **ΜΟΝΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ:** Παρά την ομώνυμο γέφυρα στον Γόρ-μο ποταμό σ' ένα αγριωπό πανύψηλο βράχο που έχει τις ρίζες του στο ποτάμι. Από μια μικρή τρύπα που μόλις χωρεί άνθρωπο, μπαίνεις σε δυο διαμερίσματα. Ένα 4Χ4 και ύψος 3 μέτρα.

και δευτέρο μικρότερο σε υψηλότερη επιφάνεια 2Χ2 μ. και ύψος 2 μ. πιθανόν το ιερό της μονής. Τα βραχίδια πλάγια έχουν εξαιρετικής τέχνης αγιογραφίες. Η ίδρυση της πιθανολογείται στον 8ον αιώνα. Εκεί εμόναζαν ασκητές μοναχοί που ανέβαιναν από αναρριχώμενη σκάλα μέχρι τους τελευταίους χρόνους της Τουρκοκρατίας. Έχει εθνικό και ιστορικό παρελθόν. Διασώζεται δε και τραγουδι σχετικά.

Ιστορικό Ντοκουμέντο

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΕΚ ΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΔΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΟΥ ΔΟΛΟΥ

Παράγραφος 25

Από τη «ΦΩΝΗ
τον ΠΩΓΩΝΙΟΥ»
Έτος Γ' Αριθ.
φύλλου 122) 18
8 Μαρτίου 1934.

Ο υποφαινόμενος δίνω το σενέτι μου του κυρίου Δήμου - Τζήμου ευχαρίστως ευμνησάμενος όπου δίνω εγώ με την ευχαρίστησή μου θέλω να πουλήσω το μισό το ταμβλί μου ΔΟΛΟΝ εις τους ιδίους εγκατοίκους Δολιώτες ή και σε άλλους ξένους όποιος τύχει σπητιάτικα τον καθένα και τον κύριο Δήμον με την ευχαρίστησή μου τον έβαλα κομιστόν ήγουσι μεσίτην όσο μου γεμίσει το παζάρι του καθενού και τελειώνοντας το κάθε σπήτι όπου να κλείσω το παζάρι έχω να δίνω του κυρ Δήμου μεσίτικι από εκατόν πενήντα γρόσια το κάθε σπήτι και έχει να μου δουλέψη με τον φόβον του Θεού και της ψυχής του, και αν μου κάμη καμιά απάτη να έχη την κατάρτα του Ιησού Χριστού και των Αγίων Πατέρων και υποφαινέται διά χειρός του. 857 Σεπτεμβρίου 13 Δολών Σεμσεντίν Χασιάνης υποδύομαι το άνωθεν Δημήτριος Μαντζαράς με λόγον Σεμσεντίν - Αγά Έγγραφα και μαρτυρά.

Η Αδελφότης Δολού των Αθηνών «Ο ΑΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ» ευχαριστεί θερμώς όσους κατέβαλαν απ' ευθείας στο Δ.Σ. ή στην ΙΕΘν. Τράπεζα (Αριθ. Λογ. 065/742349 - 74' που εξακολουθεί να υπάρχει) τα κατάλοιπα χρηματικά ποσά, (από αρχής 1989 μέχρι σήμερα) ήτοι συνδρομές και δωρεές:

1. Ελευθέριος Κουβαράς	Δρχ. 10.000
2. Βασίλειος Ευαγγ. Παγούνης	» 5.000
3. Σπύρος Ευάγγ. Παγούνης	» 5.000
4. Χριστόφορος Γ. Μούστος	» 5.000
5. Χριστίνα Χριστοφ. Μούστου	» 8.000
6. Ιλεάνα Νάστου - Κωνσταντίνου	» 10.000
7. Ηλίας Χριστοφ. Ζωίδης	» 5.000
8. Χριστόφορος Λεων. Τσάμης	» 5.000
9. Κράτω Ελευθ. Μούστου	» 5.000
10. Ντίνα Μούστου - Τζήμου	» 5.000
11. Σοφούλα Μούστου - Μαργιόλη	» 5.000
12. Κλειώ Κύρου - Σταυροπούλου	» 3.000
13. Άγνωστος	» 2.000
14. Άγνωστος	» 5.000
15. Από διαφόρους ετήσιες συνδρομές	» 4.000
Σύνολο	» 82.000

και παρακαλεί όσους επιθυμούν ως καταβάλλουν οιαδήποτε οικονομική ενίσχυση, στο Δ.Σ. ή στον Λογαριασμό Ε.Τ.Ε., για να μπορέσει η Αδελφότητα να βοηθήσει στην πραγματοποίηση κοινωνικών έργων στο χωριό μας με τη συνεργασία και των άλλων φορέων.

Γλυκιές αναμνήσεις

Αγαπητά «Δολιώτικα», Κάθε ηλικιωμένος άνθρωπος γηράσκει με ελπίδες, αλλά και ζει με αναμνήσεις.

Στο παραμεθόριο τούτο χωριό που ζω, θυμήθηκα μια γλυκιά ανάμνηση από το Δολό.

Είναι κάποιες χρονιάς της Μαΐου που πανηγυρίζει το Δολό του Αγίου Χριστοφόρου, και είχα πάει από το θράδυ. Αφού κάναμε τον Εσπερινό στον κεντρικό ναό του χωριού, πήγα για ύπνο, στο σπίτι του μακαρίτη του Θεοδώρη Καρκαώστα που ήταν εκκλησιαστικός επιτρόπος. Το πρωί

μου είχαν ετοιμάσει ένα άλογο και στην πλατεία με περίμεναν μερικοί ν' ανεβούμε μαζί στον Άγιο Χριστόφορο. Στη συντροφιά μου καθαράρια - θυμούμαι καλά - ήταν οι μακαρίτες Βασίλειος Μανιώτης και Σοφία Β. Γιώτη

Τον ιερέα
ΧΡ. ΜΑΤΣΑ,
συνταξιούχο - Κτίσματα

(το γένος Δ. Μούστου). Και πεζοπορία ήταν αρκετή, αλλά θυμούνται μόνο τον ιεροψάλλη Βασίλειο Ν. Δάκα.

Πρωί - πρωί λοιπόν με τη μαγιάτικη δροσούλα και το κελάιδημα των πουλιών ανεβαίναμε τις βουνοραχούλες. Οποία απόλαυση!!!

«Απριλιόμνη χαρσυχή! Όποιος σηκώνεται πρωί, εκείνος ξεύρει για να ζει».

Θ. Γ. Θεολογής, ΗΠΕΙΡ. ΑΣΤΗΡ, Α' (1904) σ. 76. Αφού φθάσαμε στον Άγιο Χριστόφορο αρχίσαμε σιγά, πολύ σιγά, να διαβάζουμε τον Όρθρο ώστε τουλάχιστον στις Καταβάσεις που ήσαν κιάλας Αναστάσιμες να έλθουν οι άλλοι φαλατδες ο μακαρίτης Νίκος Θανόπουλος οι δάσκαλοι Κων)νος Κουκουλάρης και Παντελής Ζωίδης.

Έπειτα ήλθαν πολλοί ντόπιοι και ξενητρεμένοι Δολιώτες καθώς και από άλλα χωριά. Ο ναός θέβατα είχε γεμίσει και οι περισσότεροι προσκυνητές άκουσαν απ' έξω τη λειτουργία. Δεν ξεχνώ την εικόνα αυτή της καρδιάς μου, που μέσα από το Άγιο Βήμα έβλεπα στο τζάμι του μικρού παραθυριού που είναι προς ανατολάς, δυο πρόσωπα ανδρός και γυναικός να είναι σκυμένοι για να ακούνε τη Θεία Λειτουργία. Ήταν ο μακαρίτης Γρηγόρης Τζιουλιάφης με τη γυναίκα του από την Πωγωνιά, και μάλιστα ήταν και ηλικιωμένοι. Μεγάλη τους η πίστη για να έλθουν από την Πωγωνιά στο θούνι να προσκυνήσουν τον Άγιο Χριστόφορο στη μνήμη του.

Ο Ιρλανδός συγγραφέας 1770/ - 1852, «ΜΟΥΡ ΘΩΜΑΣ» έλεγε: «Νιάτα δίχως πίστη είναι ημέρα δίχως ήλιο».

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ετοιμασθήκαμε όλοι μαζί και πήραμε τον κατήφορο για το χωριό.

Το αλόγο μου το έδωσα σε άλλον μάλλον σε ηλικιωμένο και τον παρέκαλεσα να το παραδώσει στο νοικοκύρη του Σταύρο Μεντή εάν θυμούμαι καλά.

Κουθεντολοί λοιπόν τον

κατήφορο, και χαρές πό-τε και πό-τε να φθάσαμε στα πρώτα σπίτια του χωριού. Όπου και μας περιμέναν με τους δίσκους γεμάτους μεζέδες και ψητά. Εγώ άργησα στους εορτάζοντες, και μάλιστα στον Χριστόφορο Μαργαρίτη, όπου και το τσούξαμε και λίγο ευχητικό. «Χρόνια πολλά να χαίρεται, πάντα καλά να είναι». Και το μεσημέρι στρώθηκα (με κράτησαν) για καλά στο τραπέζι του μακαρίτη Νίκου Θανόπουλου που γιόρταζε και ο γιος του.

Αφού εκεί κανόνισα τελευταία να τους σηκώσω το ύψωμα μετά μου είπαν:

Τώρα παπα - Χρήστο κά-τε στο τζιφάκι μας (συ-νεστίαση). Και κάναμε τέ-τοις καλός φαγοπότι που δεν ξεχνώ ποτέ μου. Διό-τι, κάθε τόσο ο μακαρίτης μας έλεγε: «Άστε πιείτε κι ο άγιος Χριστόφορος βοήθεια μας». Καλά μας τα λες κυρ Νίκο μου, αλ-λά η κοιλιά μας φούσκω-σε, είπα τότε στο μακα-ρίτη.

Ήταν στο τραπέζι τους και μερικοί Γιαννιώτες που τους είχαν ενημερώ-σει και ο μακαρίτης Θανόπουλος και η γυναίκα του Αναστασία ότι τρα-γουδά παραδοσιακά τρα-γουδία με εθνικό και θρη-σκευτικό περιεχόμενο.

Κι εγώ «πάρτε με κι ας κλαίω, πάρτε και τη ρόκα μου» πούχε πει μια που την πήγαιναν για παντεριά, δν τους χλάσα το χατή-ρι το κελαϊδήσαμε όλοι μαζί.

Και όταν έφυγα στο κα-λογέριο σπήτι του μακα-ρίτη και αεχάσαστο Γιώρ-γο Τζήμου και ξάπλωσα ως το απόγευμα.

Το βραδάκι έκανα τον πανηγυρίσιο Εσπερινό και έμεινα για λειτουργία και για την άλλη μέρα στον κεντρικό ναό του Αγίου Νικολάου. Που και αυτή η δεύτερη μέρα πανηγυριού που γιορτάζεται —όπως εί-ναι γνωστό— στο Δολό πάλι όπως η πρώτη με χο-ρούς και τραγούδια, με βιολιά και κλαρίνα κάτω από τον ίσκιο της καστα-νιάς.

Ω ποία γλυκιά ανάμνη-σις.

ΡΙΞΑΝΕ
ΛΑΔΙ
ΣΤΟ
ΛΥΧΝΑΡΙ

Κολέφας Σπυρίδων Δρχ. 1.000	Φωτόπουλος Ελευθ. » 1.000
Θανόπουλος Χριστόφ. » 5.000	Λώλης Παναγ. » 3.000
Περδώνης Δημήτριος » 2.000	Βλάχος Σπυρίδων » 2.000
Βλάχος Ηλίας » 2.000	Βλάχος Αδράμι » 2.000
Στάλης Χριστόφορος » 1.000	Κωσταράς Κώστας (του Χρήστου) » 3.000
Λάκας Γεώργιος » 2.000	Χατζής Ιωάννης » 2.000
Κωνσταντίνος Ι. » 3.000	Παγούνης Σπυρίδων » 3.000
Διαμαντόπουλος Ιω. » 1.000	Κώκοτος Παναγ. » 1.000
Παπαδημητρίου Παν. » 2.000	Κουβαράς Ελευθ. » 1.000
Παπάς Παντελής » 3.000	Γεωργακόπουλος Λευκή » 2.000
Καίσαρητόπουλος Έφρη » 2.000	Ιωάννης Δ. Στόλης, εις μνήμη Ιωάννου Κουβάρα και Λαμπαρινής Στόλης » 4.000
Ειρήνη Ζορμπά — » 5.000	Πραπούνη » 3.000
Φωτόπουλος Ιωάννης » 3.000	Ξεσφύνης Ιωάννης » 2.000
Κουαζής Στέφανος » 5.000	

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στην οικογένεια Ευάγγ. Φωτόπουλου ευχόμενα να ζήσει το νεογέννητο κοριτσάκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Κώστας και η Λυλή Μέξη βάπτισαν το αγοράκι τους και του χάρισαν το όνομα Ιωάννης. Ευχόμενα να τους ζή-σει.

ΓΑΜΟΙ

Στις 21 του Απριλίου 1990 στον Άγιο Νικόλαο Πευκακίων ο Δημήτρης Παπαδημητρίου γιος του Παναγιώτη, καθηγητής Μαθηματικών και η Στυλιανή Ζάβου, καθηγήτρια από τη Νεμέα Κορινθίας, παντρεύ-τηκαν.

Στη στέγη παραδρέθη-καν πλήθος συγγενών και φίλων. Το θράδυ στην τα-βέρνα «ΠΗΛΙΟ» στο Παγ-κράτι παρατέθηκε δείπνο στους καλεσμένους και ε-πακολούθησε απολαυστικό γλέντι μέχρι τις πρωινές ώρες.

Στους νιόπαντρους και στους γονείς τους εκφρά-ζουμε τα θερμά μας συγ-χαρητήρια και τους ευχό-μαστε ζωή ευτυχισμένη και πολύχρονη.

Αθήνα, 25 Απριλίου 1990

ΓΙΩΡΓΟΣ και ΜΑΡΙΑ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Πωγωνιά ο Σπυρί-δων Γιάννης.

— Πέθανε και κηδεύτη-κε στα Ιωάννινα ο Ιωάν-νης Βάσιος γαμπρός του Αθανασίου Λένου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Τελέστηκε στην Αθήνα τεσσαρακονθήμερο μνημό-συνο της Ελεωνόρας Λιό-λου.

— Τελέστηκε στην Πωγ-ωνιά τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του Σπυρίδωνα Γιάννου.

— Τελέστηκε στο Δολό μνημόσυνο στη μνήμη του Νικολάου Θανόπουλου α-πό τον Πνευματικό Θάρο Ιωαννίνων.

ΔΩΡΕΑΙ

Η κυρία Ελένη Βάσση έ-δωσε Δρχ. 20.000 εις Ά-γιον Νικόλαον Δολού και 10.000 Δρχ. εις Άγιον Χρι-στόφορον, εις μνήμην του υιού της Παναγιώτη και συζύγου Χρήστου Βάσση.

Ο κ. Ιωάννης Στόλης 4.000 Δρχ., εις μνήμην Ιω-άννου Κουνάθου και Λαμ-πρινής Στόλη.

Η Αδελφότης Δολού Α-μερικής, 50 δολάρια διά την καθιερωμένη αρτοκλα-σία της πανηγύρεως του Αγίου Χριστοφόρου.